

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): David Kristian

Vedoucí práce: Mgr. Mlada Mikulicová, Ph.D.

Posudek oponenta:

Bakalářská práce Davida Kristiana „Recepce proroka Elijáše prostřednictvím karmelitánské spirituality“ splňuje základní formální a obsahové požadavky kladené na tento druh písemného projevu.

Práce má tuto strukturu: po velmi krátkém úvodu, který jen velmi nedostatečně objasňuje autorovy cíle při zpracování daného tématu a vůbec nezřejmuje jeho osobní motivace k této volbě (s. 4) následuje pět velmi nestejně dlouhých kapitol („Historický kontext“, s. 4-7; „Prorokovo působení“, s. 7-29; „Počátky karmelitánského řádu na hoře Karmel“, s. 29-33; „Elijáš v životě a díle osobností karmelitánského řádu“, s. 33-40; a „Elijáš ve stanovách karmelitánského řádu“, s. 40n.) a rozpaky budící závěr (s. 42). Již zběžný pohled na toto jinak jasné uspořádání ukazuje na určitou nevyváženost v délce kapitol (4-22-5-7-2) a vlastním prostorem věnovanému vlastnímu tématu – v nejdelší, druhé kapitole, je totiž jen velmi málo prostoru věnováno karmelitánské recepci Elijáše, takže nic se zde nehovoří o řádových výkladech jednotlivých perikop, jakkoli v literatuře, kterou autor používá, je k tomu uveden dostatek potřebných informací. Pátá kapitola by měla figurovat buďto spíše jako příloha nebo by měla být opatřena dostatečným komentářem, a neměla by se omezovat pouze na stanovky jednoho z karmelitánských řádů. Vůbec z celého pojednání není zřejmé, zda si je autor vědom existence dvou řádů a zda reflektuje rozdílné odstíny obou tradic v elijášské otázce. Výtku si zaslouží také skutečnost, že autor nezačíná novou kapitolu vždy na nové straně.

Z hlediska studijního vykazuje autor poměrně dobré zvládnutí tematiky zadání své práce, byť v některých pasážích je příliš stručný a svá tvrzení dokládá někdy málo (nebo dokonce vůbec, srov. řadu údajů na s. 33n. bez jediného doložení!). Poněkud zvláštním způsobem cituje z nepublikovaných materiálů, jejichž původ nikde (ani v seznamu literatury) dostatečně nedoloží, ačkoli by stačilo krátké větné vysvětlení, že jde o interní materiály ze Dne spirituality 2004, pořádaného Provinční delegaturou bosých karmelitánů v ČR. Neví také, že díla sv. Jana od Kříže a sv. Terezie se citují ne s odkazem na stranu, nýbrž na příslušnou kapitolu a bod, a nikoli stranu (srov. např. s. 24, pozn. 72nn.), případně sekundární zdroj, když existuje český překlad daného díla (srov. např. 37, pozn. 81nn.). Také při odkazu na přejetý pramen bych pokládal za přehlednější nejprve uvést definitivní zdroj a pak teprve zprostředkovatele, nikoli naopak (srov. např. pozn. 66.68n...). Jako pozitivum musím ocenit, že v práci není mnoho překlepů či jiných chyb, do textu se vloudil (zřejmě vinou automatických oprav na PC) pouze „Benjamín z Tunely“ namísto správného „z Tudely“ (s. 16, pozn. 44) a dále „ih“ namísto „jih“ (s. 20, pozn. 53). Jednou se také v textu objevuje index odkazující na zjevně neexistující poznámku (index pozn. 71 na s. 30). V českém úzu se také uvádí „u Tita Brandsmy“, nikoli „u Tituse Brandsma“ (s. 39) a spíše „karmelitka“ než „karmelitánka“ (tamtéž).

Z hlediska autorského, tedy originality a tvůrčího přínosu, působí práce spíše průměrně. Autor sice tu a tam vloží vlastní poznámku pod čáru, ale marně bychom zde hledali nějaký výrazný nový postřeh či schopnost výstižné syntézy. Kromě již zmíněného nedostatku prezentace karmelitánské četby elijášského cyklu v knihách Královských trochu zaráží

některé dílčí otázky. Předně, ve zmínce o „dvojmí dílu ducha“ (2Král 2,9) se nezmiňuje dostatečně o dědické praxi prvorozeného oproti ostatním dědicům (s. 27) a o odlišném chápání u sv. Terezie v textu, který je citován dále (s. 36). Také není nikde ozřejmáno, proč z pozdějších postav obou karmelitánských řádů jsou v souvislosti s Elijášem zmiňováni pouze Titus Brandsma a Edith Stein.

Práce přesto znamená určitý přínos, nakolik se zabývá v českém prostředí poměrně málo zkoumaným tématem.

S ohledem na uvedené nedostatky a pozitiva navrhuji ohodnotit práci jako „velmi dobrou“.

V Praze dne 31. května 2008

Pavel Václav Kohák
.....
podpis oponenta bakalářské práce